

Kukucska Ferenc : Levelek egy szerelemről

Kedves Emese!

Írhatnám tréfából - hogy jobb legyen a tetszési indexem előtted -, eddigi életem két szakaszra osztható. Első, mielőtt megismerkedtünk a neten. A másik, az ezt követő levelezésünk, ami lassan három hete tart, és a gép klaviatúrájának csepp ideje sincs a pihenésre.

Mégsem írok két szakasról, mert nem így van. Életem csak egyetlen szakaszból áll, mert mióta meglátalak harminc éve, nincs nap, hogy ne gondolnék rád. Táncoltál a férjeddal közös ismerősünk lakodalmán a Hét Bagoly étteremben '81 májusának egy szombatján. Mosolyogtál, de egyszer sem néztél a párodra. Szépséged megfogott, attól az estétől nem tudlak feledni.

Szia Laci!

Írjuk a leveleket, de nem emlékszem rád, ne haragudj. Első leveled után legyintettem - egy a többi idétlenkedő közül. Mégis valami megfogott benned, talán a kitarásod. Bár... láttunk már hasonló trükkel próbálkozó amorózót, aki megkívánt egy nőt. En mégsem gondolom, hogy te ezért kerestél volna meg ennyi év után. Melletted szól, hogy az említett lakodalomban valóban ott voltam, táncoltam a férjemmel, és mindketten a válást fontolgattuk. Ha folytatjuk a levélváltást, javasolnék valamit. Túl hivatalos a megszólítás, ezt feledjük, és leveleinket nevünk kezdőbetűjével zárjuk. Így:

E.

Nem tudtam a válási szándékotokról. Akkor talán másképp alakul az életünk. Mindegy, elmúlt, az én házasságom is becsődölt, rövidesen elköltöztem a városból. Eszembe jutott valami. Eddig volt a „komor múlt”, amit szeretnék magam mögött hagyni. Mit szólnál, ha változtatnánk a stíluson?

Még az is előfordul, közelebb visz bennünket egymáshoz. Valahogy ekként.

A civilizált kultúrák többségében íratlan törvény, hogy a nő dönt/a tény helyénvalóságát nemzetközi konferencia tisztázhatná tárgyilagosan, férfi küldöttekkel/, így van ez nálunk is széles e hazában. Nos, arra gondoltam, megihatnánk egy kávé közösen, valahol félúton. Beszélgetés, csöppnyi kikerülhetetlen nosztalgia, egy kedves mosoly társaságában. Ezt az esettanulmányt néhány őszinte elektronikus levél, telefon után egyeztetnénk. Hogy később mi lesz? A nő dönt. És a mosolya.

L.

Ha arra utalsz, hogy a nő mondja ki az igent, s ez határák egy induló viszonyban - akkor igazad van. Másik. Csak attól fogadok el majdnem ismeretlenül kávémeghívást, akinek megérek egy retúr.

E.

Hogy egy női igen csodálatosan hangozzék, annak azért akadnak járulékos feltételei is. Ilyenek; a közelség, a kíváncsiság, a vágy, és nem utolsó sorban, hogy ne mondja ki az igent! Mert nincs szükség rá. Az artikulált igennél, egy szabályozatlan forró testbeszéd meggyőzőbb.

L.

Leveleidből süt az érzékiség. Mindig ilyen könnyen rátérsz erre a témakörre? Találkoznunk kellene. Az e heti vasárnap megfelel neked?

E.

Ki tudja? Előbb-utóbb mindig rátérek, de inkább előbb.

Emese! Sokat járnak a gondolataim nálad és rajtad. Körbe utaznak, elgondolkodva meg - megállnak. Jól képzett felderítők/felfedezők?/, mert, ha nem sikerül a munkájukat profi módon elvégezniük, szorgalmasan kezdik előlről.

Még két nap kemény bevetés, utána jöhet a parancsszó: pihenj! Bár, ennek helyességében sem vagyok igazán bizonyos. Feladatuk állandó és folyamatos, az okból, mivel én irányítom őket. Te meg a gondolataimat. Kellemes ez a kettős hatalom. Találkozunk vasárnap.

L.

Két nap múlva vasárnap este hétkor, a világháborús emlékmű előtt. Remélem, a helyszínből nem következik semmi párhuzam kettőnkre vonatkozólag, de szerelem emlékmű még nincs a városban.

Bocsáss meg, ritkán ragadtatom el magam, de ezt már nem törölöm ki. Valamiért jól esett leírni. Azt hiszem, egyre közelebb kerülsz hozzám, pedig azt sem tudom, hogy nézel ki. Kövér vagy, netán sovány? Kopasz, dús hajú? A hangod magas, kellemes bariton, netán dörmögő?

E.

Köszönöm Drága a kedves szavakat. Nagyon jól esnek. A szavak varázsa, szavaid bűbája. Még nem néztünk egymás szemébe, még nem érintettelek, de szavaid után úgy érzem, túl vagyunk mindkettőn. Vasárnap, miután a hangod is megismerem, új fejezetet kezdhet írni a Legfőbb Krónikás, aki ott a felhők felett talán csak minket figyel. Összedörzsöli a tenyerét, s ravaszul azt gondolja: na, ez a két megkésett tinédzser, mit hoz ki egymásból? Csipkerózsikának megérte évtizedek után felébredni. És nekik?

L.

Annyira kedves leveleket írsz. Olyanokat, amelyekről egész életemben csak álmodoztam, soha nem volt benne részem. Annyira szép, hogy valószerűtlen. Megfordul a fejemben, hogy mutatkozik-e majd másik oldala, s ha igen, akkor mi lesz az. Most érzem csak, hogy mennyi szeretet, jószág van benned és ez mind áramlik felém. (Ez ott van a képeden is - a felszín mögött.) És ezt én most megkapom. Nem tudom mi lesz vasárnap után, de nagyon szeretném, ha megmaradna.

E.

Nagyon várom a vasárnapot. Egy emberöltő elmúltával találkozni azzal az emberrel, akinek hiánya nap, mint nap kísértett, s közben felnőttek a gyermekeink. Külön családokban. Pedig nőhettek volna... Látod? Véniségemre elmegy az eszem.

L.

Laci! Ez a találkozás nem sikerült jól, benned maradtak a szavaid. Azok a mondatok, amelyek lenyűgöztek a levelezésünk során. Most újra elolvastam az utolsó leveleidet... Hol volt az az ember benned ma? Pedig ott kell, hogy legyen. Őt kellene előre raknod, ne bujkáld, legyen ő a teljes éned. Te hogy élted meg a mai estét? Szeretném tudni.

E.

Hasonlóan értékelem a mai estét, mint te. Hogy miért alakult így? Számtalan összetevője lehet, magyarázata annál kevesebb. Megpróbálok néhányat felsorolni. Kezdem azzal, hogy amikor megláttalak, elfelejtettem levegőt venni/ez a légszomj sajnos rányomta az estére a bélyegét/, mindenre számítottam, csak arra nem, hogy még ennyire jó karban vagy. Mint említettem, meglepett a felszabadult, csacsogó kislány, a komoly levelek után. Úgy éreztem, mint amikor a hóhért akasztják. A nővel eddig én viselkedtem úgy, mint te velem, könnyedén, dumásan, tájékozottan. A mai este után úgy érzem, pszichológushoz kell fordulnom, hogy előbányássa, melyik mappában rejtettem el a régi énem. Kérdeznék valamit, mivel egyre inkább adok a véleményedre. Mit szúrtam el, ha elsúrtam? Mit kellett volna másként?

Még valami. Olyan érzésem van, mint akit megtáncoltattak előre megfontoltan, profi módon, évtizedek tapasztalatával. Elismerem, rászolgáltam. Kicsit nagyobb mellényt vettem fel, mint a méret, és az első találkozásnak a „mindent visz” jelszóval gyűrekeztem neki. Visszont jól láttam? Lubickolsz ebben a szerepben?

L.

Nem szúrtál el semmit, ilyen hatással vagyok a férfiakra. A közelemben elfelejtenek levegőt venni, legyenek tanárok, legyenek cégvezetők. Ezek az emberek felépítettek valamit életük során, gyakran ezzel kompenzálták kisebbségi érzésüket. Mellettem - mert a legtöbb próbálkozik - ez az érzésük újra és szinte azonnal előjön. Mint nálad is. Ezzel kellene valamit kezdened. Vagy nekem megváltoznom? Ha igen, szerinted miben? Egyébként jól láttad. Lubickolok ebben a szerepben, mondhatni, élvezem.

Ugyanakkor szükségem van egy stabil kapcsolatra, és arra a férfira, aki tud bánni velem. Aki megtalálja és alkalmazza a használati utasításomat. Aki visz, bármennyire nem vagyok könnyű.

E.

Kissé lehiggadva a tegnap estétől/vagyis tőled!/, igyekszem a szürkeállományt visszavigálni ősi pátriájába. Ha nő lennék, valószínűleg azt tenném, mint te. Miért is? A körülmények előnyös hatásai számodra igen kedvező módon találkoztak. Néhány ezek közül: jó alak, közvetlenség, saját éned szabályozható imádata, műveltség, intelligencia stb. Ezek összességükben egyfajta hatalmat képviselnek nálad, ahogy egy hasonló másik nőnél is tennék. Persze ilyen nő nincs. És a kategóriád nem születik minden páros napon! Jegyezzük meg halkán, páratlanon sem. Megkockáztatom, más dimenziójú örömök fölé is képes vagy helyezni ezt a játékodat. Bocsáss meg, ha tévednék. A kisebbségi érzés nem szám íze szerinti definíció. Inkább úgy nevezném, bátran nekimentem a falnak, tapasztalat birtokában ez másodszer másként történe.

Szeretném bizonyítani. Jövő vasárnap ugyanott, ugyanabban az időben?

Milyen lehet egy ilyen szuper nő az ágyban? Ezt egy Grál lovag, Anyegin, Don Quijote stb. kérdezi tőled. Mert nem elhanyagolható hatást gyakorolsz az alsóbb régióimra.

L.

Találkozhatunk az általad felsoroltak szerint újra, de mindkettőnknek jó lenne, ha ez nem okozna újabb csalódást. Mert akkor a Grál lovag vagy Don Quijote elbukik a Dulcineáért folyó küzdelemben.

Hogy a hálósobámat használjuk-e, az majd az este eldől. Ehhez viszont szükség van a fejedre is, nem csak az alsóbb régióidra. Ezért ne feledd otthon. A küzdőképességed - ahogy kiverekedted magad a számodra nem túl előnyös helyzetből - viszont tetszik. Egyébként te egy egészen különleges pasi vagy (Na, nem az a fickó, akivel találkoztam, hanem aki a leveleket írja nekem.). Akkor vagy érdekes, ha a felszínen maradunk. Korábban mindig untam az ilyen kapcsolatokat. Te vagy az első, aki leköt. Sajátos, mindenki másétől markánsan megkülönböztethető a stílusod, a humorod. Nagyon élvezem. Ha ezt tudnád adni a személyes kapcsolatban is, akkor talán... Ne haljon meg a Grál lovag.

E.

Hát a halálnál még nem tartunk, hacsak nem a franciák által "kis halál" - nak nevezett lelkiállapot - tünetcsoportra gondolsz. Előzményei inkább vonzanak, mint az azt követő letargia. A nők hogy vannak ezzel? Valóban létezik? A szájhagyomány szerint, a legszebb halál, nő karjai közt - átladikázni a Styx - en. Az is igaz, erről még halandó, tapasztalatai alapján nem győzött meg másikat. Akkor ki mondja meg a valót? Valószínűleg a válasz bennünk reked.

L.

Ezt a kapcsolatot a leveleid szépsége, derűs logikája, finom humora teremtette meg a számomra, s most az érzékisége emeli ki a mindennapokból. Az elmúlt napban minden benne volt, amit az imént felsoroltam. Ami történt, azért történhetett, mert benned vannak azok az értékek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ilyen napokat - velem és veled - létrehozzák. Van sok más is, amiről még nem dőlt el, hogyan lesz a jövőben. Ezért aztán ma jó veled, ami van, az nekem való. Köszönöm.

E.

~ ~ ~ ~ ~ ~